articulū ꝑtinaciter: nō ē fidelis ꝛc̄.
Cōn̄ teptacōez deſperacōis. Ca. x.
Ezechiel. Viuo ego dicit do
minꝰ nolo mortez impij: ſꝫ
ut cōuertatur a via ſua et
viuat. Et quare moriemini domꝰ
iſrahel. Nūqd volūtatis mee ē mors
impij dt dn̄s: ꝛ nō magis vt ꝯūtatr̄ et
viuat. Si auertit ſe impiꝰ a via ſua
mala ꝛ egeit pn̄iaz ꝛ cuſtodieit oīa
pcepta mea. vita viuet et nō morietr̄.
Oīm iniqtatū eiꝰ qs opatꝰ ē nō recor
dabor. ꝓu. 29. Doctrīa ſapīe aīe tue
dulceſcat. quā cū inueneis. hēbis in
nouiſſimis ſpē: ꝛ ſpes tua nō ꝑibit.
Ne inſidieis ꝛ qras impietatē ī do
mo iuſti: neqꝫ vaſtes reqez eiꝰ. Sep
cies em̄ cadit iuſtꝰ ꝛ reſurgꝫ. Job. 5.
In ſex tribulacōibꝰ liberabit te. et in
ſeptīa non tāgꝫ te malū. 5°. Etiā ſi
occiderit me: ſperabo in eū. ꝓu. 16. Be
atus ē q ſperat in dn̄o. Ecci. 20. Nl
lꝰ ſperauit in illū et cōfuſus ē. Quis
īuocauit illū et deſpexit eū: Qm̄ pi
us et miſericors eſt. Qui tīetis dn̄m
ſpate in illū: ſuſtinete mīaz eiꝰ ꝛ nō
deflectatis ab illo ne cadatis. ps. Be
neplacitū ē dn̄o ſup timētibꝫ eū: et ī
hijs q ſperāt ſup mīa eiꝰ. Miſerati
ones eiꝰ ſup oīa opa eiꝰ. Ad heb. 6.
Fortiſſimū ſolaciū hēamꝰ q confu
gimꝰ ad tenendā ꝓpoſitā ſpem: quā
ſicut anchorā aīe hēmꝰ tutā ac fir
mā. Glō. ibidē. Sicut em̄ āchora na
uem. ſic ſpes tenet aīam ne merga
tur in ſalo huiꝰ mundi ꝯſenciēdo ini
qtati: et ut nō longe a terra ꝓiciatur ꝛ
circūducat̄ ōni vento doctrine. Noli
abrūpi ab anchora: anq̄ intres in por
tū. Impoſſibile em̄ eſt mētiri deū. qui

per iuramentū repromiſit in procel
lis temptacōnum ſuccurrere ac lō
ganimit̄ expectantes remunerare.
Ad rō. 5. Spes non confundit. glo
ſa. q: eſt ī dō q non fallit nec fallēpt:
cōſtat ergo eam eē implendā. Ma
giſter. Spes eſt certa expectacō fu
ture btītudinis: ex gracia et merito
ꝓueniens. p̄. ioh. ij. Filioli. hec ſcribo
vobis: vt non peccetis. Sꝫ et ſi quis
peccauerit: aduocatum habemꝰ apd
patrem iuſtum: et ipſe eſt ꝓpiciatio
pro peccatis. Non pro nr̄is tm̄: ſed
eciam ꝓ totius mundi. Augꝰ. Qui ſi
bi quod habet tribuit. nō dum habet
ſpem. Qui aūt ſpem non habꝫ: ad re
nō poteſt ꝑuenire. Nemo deſperet:
latro agnouit. petrus negauit. i pe
tro demōſtratur quē q̄ iuſtum non
debere de ſe p̄ſumere: in latrone nul
lum impiū conuſum debere diffidere.
Timeat ergo bonꝰ ne pereat per ſu
perbiam: et malus non deſperet per
multam maliciam. Judam tradito
rem nō tam ſcelus quod cōmiſit: q̄
indulgencie deſperacō fecit pheniti
terire. Jerō. Omne opꝰ leue fieri ſolet
cum eius precium cogitatur: ꝛ ſpes
premij ſolacium fit laboris. Bern
hardꝰ. Tu es domine ſpes mea. qd
quid agendum. quicquid declinan
dum. quicquid tolerādum. quicquid
optādum: tu es dn̄e ſpes mea. Hec
vna videt̄ oim ꝓmiſſionū cauſa. hec
tota racō mee expectacōis. Pretēdit al
ter meritū. ſuſtinere ſe iactat pōdus
diei et eſtus: ieiunet bis in ſabbato
ꝛc̄. michi autem adherere deo bo
num eſt. ponē in dn̄o deo ſpem meā.
Si m̄ pmia ꝓmituīt ꝑ te obtināda

ſperabo:ſi īſurgūt aduerſū me ꝑlia.
ſi ſeuiat mundus.ſi fremat malig-
nus.ſi caro aduſus ſpm̄ ꝯcupiſcat:
in te ego ſperabo.et in deo meo trāſ-
grediar murum. Pſal. Dominus il
luminacō mea ⁊c̄.

Cōtra tēptacōes blaſfēie. ca. 16.

Sapiencie p̄mo. Sentite de do-
mino in bonitate ⁊ ſimplicita
te cordis querite illū.qm̄ inuenit ab
hys qui nō tēptāt illū:apparet aūt
eis qui fidem habent in illum. Peruē
ſe em̄ cogitacōnes ſepant a deo:pro
bata aūt virtus corripit inſipiētes.
Eccleſi. 39. Obaudite me diuini et c̄.
Benedicite dominū in opibus ſuis.
⁊c̄. Et ſic dicetis in confeſſione. Opera
domini vniuerſa bona valde.non ē
dicere quid ē in hoc.aut quid ē in il-
lud. Omnia em̄ in tpe ſuo q̄rēt: oia
ſcis in bona:ſic et ipijs et pctoribus
in mala ꝯuertētur. Oia opa dm̄ bo-
na.et omne opus hora ſua ſubmini
ſtrabit:nō ē dicere hoc illo nequius
ē. Oia em̄ in tpe ſuo ꝯprobabūtur.
Eccls. 4. q̄d nc̄e ē hoī maiora ſe q̄rē:
cū ignorēt q̄d ꝯducat ſibi ī vita ſua
q̄ velut ūbra pt̄ijt: Hoc iueni.q̄ fecit
deus hoīē rectum.⁊ ipſe ſe infinitis
miſcuerit queſtionibꝫ. Curioſitas ē
ſupflua inueſtigacō rex ad nos nō
ptinētiū.ut dt albertus ſup illd ioh.
Sic eū volo manere. pu. 25. Sicut
qui mel comedit multū nō ē ei bonū:
ſic qui pſcrutator eſt maieſtatis op
primetur a glā. Eccls. 5. Nec temē
q̄d loquaris:neqꝫ cor tuum ſit velox
ad pferēdū ſermonē corā deo. Deus
em̄ in celo.⁊ tu ſup terrā:idcirco ſint
pauci ſermones tui. Ad rō. 12. Dico
omnibus qui ſunt inter vos.nō pl9
ſape q̄ꝫ oportet ſape:ſed ſapere ad ſo
brietatem:et vnicuiqꝫ ſicut deus di-
uiſit menſurā fidei. Et romanos 11.
Noli altum ſapere ſed time. Glō. de9
bonitate ſuadet.ſeueritate terret:v-
trūqꝫ aduerte:et per vtrumqꝫ diſce
humiliari. O altitudo diuiciaꝝ ſapi-
encie et ſciencie dei.q̄m icōprehenſi
bilia ſunt iudicia eius:et inueſtiga
biles vie eius. Gloſa. Aplūs expa-
ueſcens abiſſi altitudinem.quā vi-
delicet permiſit concludi omnia ſub
pctō deus:exclamat et ſe neſcire in-
nuit. Scio q̄ꝫ ſicut īpoſſibilitas.ita
et iniquitas nō ē apud deū. Et ſcio
q̄ꝫ ſupbis reſiſtit:et humilibus dat
graciam. Greg. Ad ſe mens in paſſ
ſione redeat.et quod apprehendere
non valꝫ non requirat:ne ſi diuine
ire cauſa diſcutitur amplius diſcuſ-
ſa puocetur:et quam placare hūi-
litas poterat.inextinguibiliter ſup-
bia accendat. Jeroni9. O homo qui
terra et cinis es.audes deo facere q̄-
ſtionem: Etno ſilencio conticeſſe.et
ſcito fragilitatem tuā:et non deo mo-
ueas queſtionem qui fecit qd voluit:
ut in alios clemēs in alios ſeuerus
exiſteret. Auguſtinus. O homo fin-
geris a deo:⁊ ideo nequis aduerſus
deū cauſari quare fecit te ſic vel non
ſic. Si em̄ pecus loqui poſſet et dice
ret deo. quare pecudem me feciſti cū
iſtum feceris hominem:nōne iuſte
ſuccēſeres et diceres. o pecus tu q̄s
es qui reſpondeas deo: Vex quan
tū ad ſalutem ſpectat.ſcito q̄ꝫ neīnē
cogit de9 peccare:ſꝫ omēs hoīes vult
ſaluos fieri. Conq̄rit̄ etc̄ ſepe de hoībꝫ